

kisasalaattia

AHVENISTON SYYSKISA VIIMEINEN RATA-SM

Rata-autoilu jatkaa prinsessa Ruusunen untaan. Kevään räntäsaateessa valmistunut uusi kuljetajapölvä ei pystynyt ottamaan haastetta vastaan.

Vanhat konkarit velvät kirkkaimmat SM-mitalit niissä luokissa, missä ne jaettiin. Eikä niitä ollut montaa.

Ykkösrühmän ainoa kultapöjy on 48-vuotias "Ratti" Mäkelä – usko silnä sitten nuorten voimaan!

Ei valitteta – tähdätään tulevaisuuteen. Jotain on luvassa. Ruusunen uni on päättymässä.

● Ahveniston Syyskilpailuista muodostui hiukan yllättäen SM-ratakauden päätös. Eivät edes järjestäjät olleet tietoisia kalenteriin merkityn Kouvolan Vauhtikisojen peruuntumisesta. AKK voi tosin vielä myöntää SM-arvon jollekin kilpailulle, mutta anojia tuskin löytyy.

Kouvolan peruutuslupaa liittyy kilpailun turvallisuuteen. Rata on aikaansaatu katuja yhdistelemällä, muutama lyhtypylväs on turhan lähellä.

Kouvolan AUK:n pojat pyysivät kaupungin isiltä lupaa siirtää pylväät pois. Tämä ei sopinut, vastahan uusi ralli-crossrata on Tykkimäelle valmistunut. Ajakoot ratakilpailunsa siellä. Aina ne autourheilijat ovat jotain pyytämässä.

VEEN PM

Syyspäivän päälähdöksi nimettiin kolmas ja viimeinen Veen PM. Väri luokasta oli päässyt haalenemaan. Voittaja selvisi jo aiemmin.

Ruotsalainen 34-vuotias Enköpings rikospoliisi Calle Lundberg oli Veemaxillaan kerännyt osakilpailuvoitot sekä Mo I Ranassa että Kinnekulussa.

Ahveniston piti päättää miehen 6 vuotta kestänyt formulaura, mutta vasta 10. nopein harjoitusajaja ei lupailut voitokasta vetäytymistä eläkkeelle.

"Batong-Callen" eli "Pamppu-Kallen" jääminen pois finaalista varmis-

tui, kun mies näki Seppo Leväsen hurjan syöksyn varikkokaarteesta läpi lauta-aidan.

– Ahvenistolle on saatava lisää metallisia turvakaitteita, puut eivät pidätele, selvitte Calle Keken tyyliin. Lopulliseksi syyksi poisjääntiin ilmoitettiin koneen vahingoittuminen harjoitusajoissa.

PM meni Airaksisen tahtiin. Bissen alamäki on päättynyt ja kylmän rauhallisesti ja harkiten ajanut hel-sinkiläinen nousi voitollaan PM-pronssille.

Peetu Lievonen kävi oman kappailunsa kisan kakkostilasta naapurinpojan Peter Svenssonin kanssa. Pari kierrosta ennen loppua Suomen Mestarin oli annettava periksi, Svensson työntyi väkisin ohi. Tauno Laine ehti maalilipulle juuri ja juuri ennen Hans Hillebrinkiä, joka vauhtiin päästyään olisi noussut vaikka kuinka korkealle. Onneksi kierrokset loppuivat kesken.

– Fyj fan, en antaisi mekaanikoil-lanikaan olla noin likaisia haalareita, sanoi Calle nähdessään muutaman suomalaiskuskin ajoasun ennen starttia. Eikä hän aivan väärässä ollutkaan.

SM SAMAA TAHTIIN

Formulaluokan väki lisääntyi kolmella, kun Fordit kelpuutettiin starttiin mukaan.

Mestaruus oli selvä. Pertti Lievonen sai startata ilman paineita. Muun väriset mitalit olivat vielä tarjolla.

Pääsuoran jälkeinen kaarre: Lievonen pyörähtää, Kankaan Harri ja Jari Nurminen samassa ryminässä.

Kisan jälkeen varikolla kuuma sa-

♦ Vahinko, että ruotsalaiset pettivät ja jäivät saapumatta Sports 2000-luokkaan. Voittaja Roope Westling (1) vielä Tanskan Peder Ellegaardin (6) takana.

♦ Jouko Kallio sysätään kylmästi mitalilta. Mestari Harri Ruusu (5) jää Markon (3) ja Fageruddin (oikealla) jälkeen. Takaa-ajo alkaa.

♦ Syyspäivien ainoa kaksosvoittaja Jorma Airaksinen jättää formula-veen. Vuorossa Superit ...

nasota. Isä Sauli Kangas, isä Harri Nurminen ja itse Pertti Lievonen käyvät kuumana. Herjat lentävät ja varikkoväki töllistelee ympärillä.

Se, mitä kaarteessa todella tapahtui jää epäselväksi. Kuullut versiot ovat niin kaukana toisistaan.

Kilpailu sinänsä oli Bissen juhlaa. Mies nousi Ahveniston kaksosvoittajaksi juuri sopivasti ottaessaan jäähyväisiä Vee-luokasta. Ensi kaudeksi tähdätään Superiin tosissaan.

– Yhdelle miehelle sopiva määrä: 3 kultaa, 1 hopea ja 1 pronssi, sanoi Jorma ja painui lepäämään. Edessä vielä Superien kilpailu.

Nopeimmaksi Fordiksi kaasutti Harri Kangas.

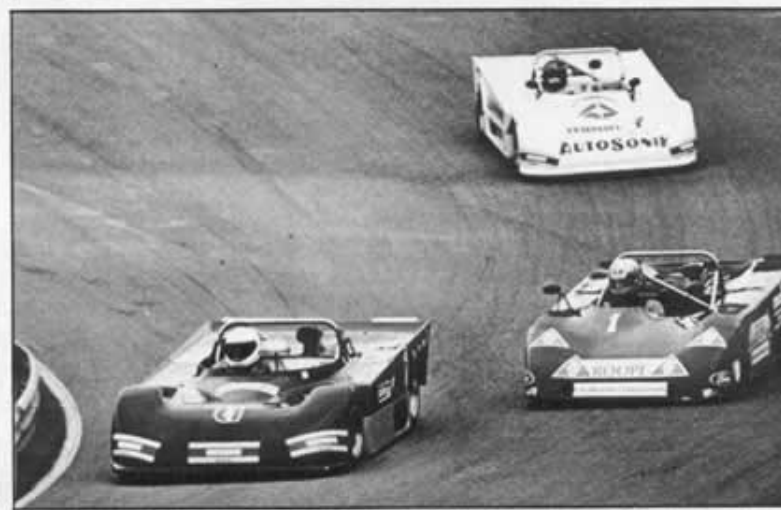
SUPEREITA VÄHÄN

Kun Hämeenlinnan oma poika Tuomo Allitalo ajaa Ahvenistolla, saa

Bissekin katsella takavaloa. Nyt Tuomolle ei kukaan voinut mitään. Bisse keskeytti, virranajakaja oli taas kerran kappaleina. Kari Kaksonen spinnasi suolenkillä, eikä Keijo Pönkkäkään ehtinyt kärjen vauhtiin.

Ryhmän 1+ pienimmät – 1150 kuutioiset – menivät Raimo "Ratti" Mäkelän tahtiin. 48-vuotias Jämsän Äijä ajoi 127-Sportillaan ylhäisessä yksinäisyydessä, ainoana uhkana auki hapsottava konepelti. Se pysyi kuitenkin kiinni koko matkan ja näin "Ratti" kruunattiin ykkösrühmän kunkuksi, sillä muut luokat eivät ylittäneet SM-lähdöiksi lainkaan. Vaadit 10 startannutta jäivät haaveiksi.

Lähdön kakkostilasta kävivät Juhani Länsikorpi VW-Pololla ja Salon UA:ta edustava Jaakko Raininko Fiatin Sport Coupella kovan ja näyttävän kisan, heidän takanaan lie

Melaja osoitti tavallisellakin 127:lla ehtivän mukaan. Tamperelaisyttö Toini Laakso on kehittänyt huimasti kauden vanhetessa – nyt tyttö ajoi viidenneksi.

MINIT JA FIIT

Fiatin ratapotti oli viiden auton suurinen. Ile Melaja kävi näyttämässä Ahmavuon Timolle tyyliin ja voitti helposti. Minimiehistä nopein oli Kalle Sarlin ennen Helsingin Jukka Lehtiluotoa ja Piikkiön toimitusjohtaja Markku Fingerroosia.

Maahantuojaen voimakkaampi ponnastaminen merkkiluokkiin saattaisi tuoda lisäväreä ja julkisuutta muualla maailmassa niin suosituille luokille.

Minit olivat pääosassa SM-tason "pikku-possuissa". 850-kuutioiset viitosryhmän Minit ja Sumpit kiersivät värikkäät 10 kierrosta. Kirkko-

nummen Seppo Huupponen ajoi valkoisellaan kuten ounasteltiin ja voitti ennen tamperelaisveikkaa Kari Laaksoa. Voitollaan Seppo kuittasi kirkkaimman mitalin ennen nokialaisparia Olli Virtasta ja Kari Nuoraa.

RUUSUJEN AIKAAN

Päivän paras anti tarjoiltiin alle 13-sataisissa. Olihan mukana Jokke Kallion johdolla koko viitosryhmän kerma.

Tässäkin lähtösuoran jälkeinen kaarre muodostui ratkaisevaksi. Jokke sai Risto Aution Rellun kylkeensä ja putosi letkan hänille. Kai-vattua takaa-ajoa ei tullut, sillä puoli kierrosta myöhemmin Fiatin kaasuvaijeri katkesi ja turkulainen jäi ensimmäisen kerran sitten vuoden 1976 ilman kultaista rata-SM mitalia. Eipä olisi kauden alkaessa tätä voi-

nut todeksi uskoa!

Harri Ruusu keräsi pisteitä paitsi radalla myös lehdistön keskuudessa. Vaatimaton kirkkonummelainen työnjohtaja pohti rata-autoilun tulevaisuutta:

– Minkäänlaisia harjoittelu mahdollisuuksia ei ole. Vain kilpailujen harjoitukset tarjoavat tilaisuuden säätää auto kuntoon. Eikös ne muutkin urheilulajit saa valtiolta harjoitus- ja urheilupaikkoja?

Mestaruus oli Harrin toinen perättäinen, mutta helpolla ei se tullut nytkään. Juhani Markko ja Reif Fagerudd panivat hanttiin tosissaan ja tarjosivat yllättävän runsaslukuiselle yleisölle nähtävää koko rahan edestä.

Markon autourheilu-ura päättyi hopeamitaliin. Vaasalainen kertoi saaneensa 3 vuoden aikana lajilta sen, mitä kaipasi. Nyt on vuorossa muut harrasteet, kilpuri on myynnissä edulliseen hintaan.

Onnetar oli kääntänyt selkensä tällä kertaa myös pietarsaarelaiselle Reif Fageruddille. Keskeytys viimeisellä kierroksella ja jääminen ilman mitalia.

SUMMA SUMMARUM

80-luvun ratakuusi kaipaa piristettä. Tulevan jään ja asvaltin yhteismestaruus on tehohengitystä, mutta asvaltin tasoa se ei nosta.

SM:n ohella on kansainvälinen kilpailukosketus saatava lisääntymään. Lajille turvattava kunnolliset harjoitus- ja kilpailupaikat. Kilpailukalusto vihdoin verovapaaksi, valtion menettämät veromarkat ovat häviävän vähäisiä, mutta kilpa-autoa ostavalle nuorelle autoveron osuus tuntuu kohtuuttoman korkealta kynnykseltä.

Parantamisen varaa on myös AKK:n päättävillä elimillä. Joka vuotisesta sääntöjen muuttamisesta on siirryttävä pitempiin jaksoihin, joihin säännöt ja luokat pysyvät ennallaan. Kilpailijalle on annettava rauha rakentaa autonsa valmiiksi.

Rataväki terottaa kalustoa. Tähtäimessä 1981 mitalit.

ERKKI VANHANEN, teksti
HOLGER EKLUND, MAURI VUORINEN ja
ESA SILTALOPPI, kuvat

SUOMALAISVAUHTIA NORDIC-CUPISSA

● Suomalaiskuljettajat soittelivat ensiviulua jokaisessa lähdössä Pietarsaareissa Torsvikenin raviradalla heinäkuun lopulla ajatussa Nordic-Cupin ensimmäisessä osakilpailussa. Niinpä paikalla olleet ruotsalais-

ja norjalaiskilpailijat joutuivat lähtemään ailtavastaajan asemasta cupin seuraaviin osakilpailuihin.

Ryhmässä 1+ enintään 1 600 ccm lankei voitto Vaasan UA:ta edustavalle Leif Wiikille kuin manulle illallinen. Nopeimmin kahdeksan ratakierrosta kiertäneen ruotsalaiskilpailijan ajo näet hylättiin, koska hän ajoi kuljettajan puoleinen sivuikkuna avonaisena. Toiseksi kaasutteli niin ikään ruotsalainen Rolf Jonsson ja kolmanneksi Norjan Per S. Dahl, joka alkukierroksilla missasi jo varmalla tuntuneen voittonsa ajautumalla radan ulko-osan pehmeälle hiekkalle.

WIIKIT TAISTELIVAT

Ryhmän 1+ yli 1 600 ccm lähdöstä ounasteltiin tulevan vaisu, koska vain kolme kilpailijaa ilmaantui lähtöviivalle. Ulkolaisia ei tässä lähdössä nähty, niinpä cup-pisteistä taisteltiin kotimaisin voimin. Lähdön napasi Bengt Wiik, jonka kuvankauniseen Alfaan on sitten viime näkemän saatu lisää puhtia. Bengtin onnistui säilyttää johtonsa aina kuudennelle kierrokselle asti, jolloin vellopoika Nils-Gustav käytti BMW 323 itään saatuun työntäen Bengtin poikittain radalle. Näppärästi Nikke kuitenkin tilanteen hallitsi onnistuen väistämään radalla poikittain olevan Alfaan ja ajamaan voittoon. Tahalliseksi tuota puskemista ei kuitenkaan katsottu, niinpä Nikke käviin sitten pokkaamassa "suurimman pytyt". Bengt oli kuitenkin "rauhallisuudesta" huolimatta sen näköinen, että kolmatkalla tuota "klikkausta" melkoisella varmuudella siten pultiin.

Vauhti kasvoi ja hiekka lensi entistä näyttävämmin, kun viitosryhmän "ohjukset" asettuivat lähtöviivan taakse.

LAASONEN NOPEIN

Alle 1 300 kuutioisissa lennätti soraa vauhdikkaimmin Keskipisteen UA:n Lenni Laasonen, joka samalla ajoi päivän nopeimman ajan. Eero Kerola kaasutteli toiseksi ja Folke Ristrom parhaana ulkolaisena kolmanneksi. Pienen kohahduksen aiheutti parituhantisessa katsojajoukossa "vanhan rataketun" Kullervo "Kalle" KÄÄNNÄ

◆ Wiikin veljesten tiukka taisto päättyi lopulta Nils-Gustavin (2) voittoon.

◆◆ Radalla oli välillä ahdasta, kun finaali-paikoja ratkottiin. Viitosryhmän pikkuluokan kärjessä on Eero Kerola, joka finaaliissa oli toiseksi kiireisin.

◆◆ Viitosryhmän "pikkupossujen" mestarin Mini on siisti ja huolella rakennettu. Siinä edellytykset Seppo Huupponen ensimmäiselle mestaruudelle.

◆ Elämä hymyilee. Elämänsä ensimmäinen Suomen Mestaruus helsinkiläiselle toimitusjohtajalle Pertti Lievoselle.

◆ Ystävällinen ja vaatimaton, luonnehtivat ystävät Harri Ruusu. Ahvenisto varmisti kirkkonummelaiselle toisen perättäisen kultamitalin.

◆ "Ratin" tyylinäyte. Turvavyön kireydestä on ollut paljon puhetta, mutta sekös jämsäläistä häiritseisi. Taas kerran kultainen SM-mitali.

